

Tot auscultant la culpa

La història. Seraign, Bèlgica, avui. Jenny, jove metgessa, no obre la porta a una dona que truca al seu consultori, l'endemà la policia l'assabenta que l'africana que no va voler atendre, ha estat assassinada.

Les formes. Els germans belgues Jean-Pierre i Luc Dardenne (Lieja, 66 i 63 anys, respectivament) practiquen

un cinema que voreja el fals documental i la falsa comèdia costumista. El que no és gens fals és la seva decidida voluntat de dramatitzar situacions reals, quotidianes, de lesa humanitat. *La chica desconocida* (La Fille inconnue) rebla el clau del seu compromís

ètic i social. Amb l'aparença d'una falla sobre el judeocristià complex de culpabilitat, els Dardenne donen tot un repàs moral a l'Europa que de la mateixa manera que acull, deshereta els immigrants. Jenny, la protagonista del relat, és una (auto)exigent metgessa que, com està manat en tota falla, només s'identifica per un tret diferencial: l'amor a l'ofici. Un ofici, la medicina, un dels més vocacionals i sacrificats. Però la Jenny ha deixat a l'estacada una dona que trucava a la seva porta. Que aquesta pacient hagi estat assassinada obre la porta als remordiments. Per

tant, bona part dels minuts de la pel·lícula estaran dedicats a esbrinar qui era aquesta noia difunta. En el seu particular descens a l'infern de la culpa, la jove metgessa descobrirà un reguitzell de situacions aparentment nímies, però que, totes elles, oculten la precarietat del viure, d'un viure a precarí, a l'Europa de l'euro. Tot buscant la identitat

d'aquesta noia desconeguda, el film ens descobreix la realitat d'un món baronívol, on la dona és la damnificada única d'un món violent. A destacar la fotogènia de l'Adèle Haenel en la Jenny, una fotogènia que de tan natural, resulta del tot versemblant. Com quan auscult

el pit carregat d'un home asmàtic, just a l'inici del film. Qui auscult, s'auscult.

El fons. Acceptar els errors, i corregir-los, igual ens fa millors.

La imatge. Jenny abraçant-se amb la germana de la noia assassinada.

La frase. "Si no estoviera muerta, no estaria en mi cabeza", que admet la Jenny. ¿D'això se'n diu assumir els fracassos, per molt disculpables que siguin?

La recomanació. Del tot recomanable per a joves aspirants a metge, així com per a futurs pacients.

La chica desconocida

Director:
Luc i Jean-Pierre Dardenne
Intèrprets:
A. Haenel, J. Renier, C. Comil, O. Gourmet
Bèlgica i França, 2016. 116'.
Funatic Lleida